

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

hidtil, at socialdemokratiet mener, det er selvfølgelig, at dette skal respekteres, medens jeg har forstået, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen ikke mener, man skal respektere landbrugets udgiftsstigninger. Når man giver mulighed for en prisnedsættelse på 6 øre, må man finde sig i, at forbrugerprisen for mælk bliver afhængig af lønninger og mange andre ting i omsætningen, men det vil naturligvis gælde, hvadenten prisen betales fuldtud af forbrugerne, eller staten yder tilskud dertil; deri er der jo ingen forskel.

Jeg har slået fast, at hvad de fødevarer angår, jeg her har nævnt, bliver udgifterne for smørret mindre end på samme tid i fjor, for mælkens vedkommende betydelig mindre for en familie end på samme tid i fjor.

Jeg har set, at det ærede medlem hr. Hans Hedtoft i aftes har orienteret forbrugere i København om disse loves virkninger, og det ærede medlem har efter referatet i bladene sagt, at flæsket, kødet og smørret vil stige. Det har det ærede medlem jo ret i, men til en fyldig orientering ville det måske have været rigtigst at have tilføjet, at mælken vil falde. Det har jeg ikke set det ærede medlem fremhæve. Det er så forskelligt, som man ser på sådanne ting. (*Hans Hedtoft*: Jeg tvivler meget på, at mælken vil falde ret meget!). Det ærede medlem tvivler i hvert fald ikke på, at priserne vil stige på de ting, det ærede medlem har nævnt. For at give en fyldig orientering var det vel rigtigt i sammenhæng dermed at nævne, at rigsdagen igennem disse beslutninger har ydet sit bidrag til at sætte mælkeprisen ned med 6 øre. Det ville være den fulde orientering.

Når man i diskussionen, som er gået forud for fremsættelsen af forslaget om prisbindingernes ophævelse, har fremført landbrugets tab ved at levere varer til hjemmemarkedet til de fastsatte priser; har de tal, der i denne diskussion er ført frem fra landbrugets side, i mange tilfælde været stærkt overdrevne.

Det viser sig ved de tal, vi nu får frem, at stigningen naturligvis ikke bliver af den størrelse, som man har fablet om, men at prisstigningen for producenten bliver forholdsvist beskeden for den enkelte. Alligevel er det jo en kendsgerning, at når en trediedel af svineproduktionen afsættes på hjemmemarkedet, betyder det noget for den enkelte lille svineproducent, når en trediedel af den samlede produktion betales med en pris, der ligger ca. 70 øre pr. kg under eksportprisen. Når man nu taler om, at landbruget har gode

kår for tiden, er det rigtigt, hvis man ser på landbruget som helhed. Men der er meget store forskelle, når man tager de forskellige landbrugsstørrelser i betragtning. De tusinder af små landbrug, der er henvist til at købe dyrt korn for at kunne opretholde deres svineproduktion, har i disse år ingen stor fortjeneste. For disse landmænd betyder 20 kr. pr. gris noget for deres økonomi. Disse tusinder af små landbrugs indtægter, taget i gennemsnit, ligger betydeligt under pristalsfamiliens 11 000—12 000 kr.s årsindtægt, og for dem betyder en indtægt på 150—200 kr. for flæsk naturligvis noget. Når man gør disse tal op, er de små for den enkelte, men det er de jo også for forbrugerne, hvis man for deres vedkommende opgør tallene koncist og direkte. Men de betyder noget, vejer noget til i de små budgetter, hvor disse udgifter kommer til udtryk.

Så har yderligere den gældende hjemmemarkedsordning for flæsket indebåret visse muligheder for, at de fastsatte regler blev omgået, og det kan meget vel tænkes, at friere handel på hjemmemarkedet kan medføre forskydninger i forbruget og handel og omsætning, som vil være til fordel både for landet og for forbrugerne. Den prisstigning på 50 øre, der bliver en følge af ophævelsen af prisbindingen for smør, har jeg allerede nævnt; den dækkes gennem et prisfald for andre fedtstoffer, så der ikke sker en egentlig forhøjelse af de samlede udgifter for en familie, men tværtimod en nedsættelse, og den nedsættelse af mælkeprisen, som er foreslået, betyder en direkte lettelse for praktisk taget alle hjem i landet. Jeg er tilfreds med, at mildnelsen af den prisstigning, der er følgen af prisbindingernes ophævelse, er faldet på et område, der på den ene side holder landmændene udenfor og på den anden side kommer de hjem til gode, der i allerhøjeste grad har brug for at få en dækning for den prisstigning, som jo ikke kan undgå at blive en følge af hele ordningen.

Jeg fremhæver også — det er nødvendigt at gøre det for at give det rigtige billede af forholdene —, at priserne for brød forbliver uændrede. Den diskussion, som har været ført om rugbrødsprisen, og den risiko, som denne lave pris indebærer for, at brødet fodres op, giver mig anledning til at opfordre landbrugsministeren til at overveje, om det ikke var nyttigt at udsende et cirkulære, hvori man inskærpede forbudet mod opfodring og gør opmærksom på de straffebestemmelser, der er knyttet til overtrædelse af opfodringsforbudet.

Den ærede socialdemokratiske ordfører